

Tots els carrers de Girona

La pujada de Sant Domènec

419

Sant Domingo de Guzmán, a més a més de la plaça situada davant el convent que dugué el seu nom, té dedicada la pujada que li dona accés des de la Cort Reial. Aquesta via, en un document del 1623, és anomenada «lo carrer qui puja des de la plasa de l'Oli al monastir de Predicadors». Comença ran mateix del carrer de Bonaventura Carerras Peralta i de la plaça de l'Oli i s'enfila per mitjà de graons i de pujades fins a la plaça de Sant Domènec.

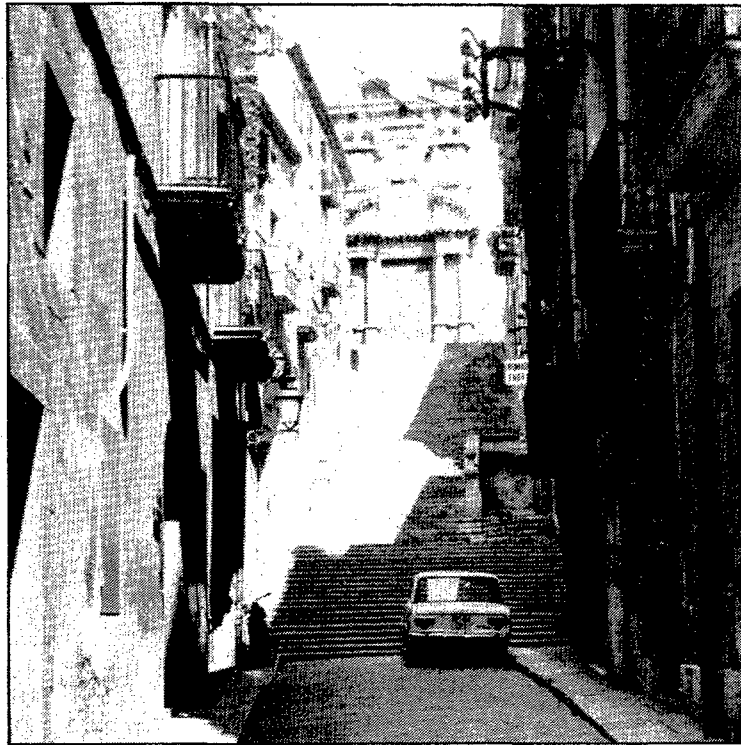
LA CASA AGULLANA

En el primer tram, a mà esquerra, apareix un dels indrets més bells i característics de Girona monumental: al casa Agullana amb el pont graciós que uneix les dues parts del gran casal. És una imatge atractiva que no manca mai a les col·leccions de postals dedicades a la ciutat i que ha estat motiu d'atracció permanent per a pintors, dibuixants, i fotògrafs.

La casa Agullana, residència d'una de les famílies nobles de la Girona moderna, és formada per dues edificacions que en un principi eren independents. La «vella» és la que es troba junt a l'escala de l'església de Sant Martí Sacosta; la «nova», la que fou

edificada a la part de ponent. Per comunicar ambdós immobles, Joan Agullana obtingué l'any 1583 la llicència per construir un pont que els unís per la banda nord i que s'anomenà pont vell, perquè al cap d'uns anys, el 1623, el matrimoni format per Martí i Lionor d'Agullana sol·licità als jurats de la ciutat una autorització per construir el pont nou, o sigui, el famós arc de pedra picada que concedeix atracció a l'indret. Com que el prior del convent de predicadors aduï una sèrie de raons en contra, no solament perquè no fos construït el pont nou, sinó també perquè s'enderroqués el vell, el procés s'allargà i es convertí en un element més de l'hostilitat que enfrontava els dominicans amb els jesuïtes. Després de plets i de lluites, el 1631 els Agullana pogueren començar l'obra desitjada. Hi intervingué Felip Regí com a mestre d'obres, i l'escultor Guillem Serra s'encarregà de l'escut d'armes que figura a la façana. Al cap de sis mesos tot estava llest.

La casa Agullana —anomenada en algunes publicacions, de forma errònia, com a Palau de Vescomtat— va ser declarada monument arquitectònic-Artístic per reial decret del 1918.

La pujada de Sant Domènec és un bon camí per anar a visitar aquests dies l'exposició de flors. (Foto: Marisa Murillo)

Quan, en aquest segle, la família Fontcoberta va posar-la a la venda, la Diputació s'interessà per comprar-la. L'operació, però, no es realitzà, i foren les religioses del Servei Domèstic les que

hi instal·laren el convent. L'any 1977 les monges abandonaren l'indret i un grup de ciutadans l'adquiriren per a recuperar-la com a habitatge. El remodelatge de l'arquitecte Frigola ha sabut

sintonitzar d'una manera digna i respectuosa amb l'entorn del barri vell.

EL TRAM FINAL

Després de passar pels dos ponts de la casa Agullana, la pujada de Sant Domènec connecta amb els carrers de l'Escolapia i de Sant Martí. En el darrer tram, que transcorre sota l'edifici que fou seminari, es destaquen dues cases. La de can Domènec, amb l'entrada pel carrer de l'Escolapia, i la de can Codina, al núm. 9 de la Pujada, ambdues bastides a la meitat del segle passat. En aquesta darrera hi viu en Carles Vivó, home polifacètic que anima el món artístic gironí amb aportacions heterogènies i heterodoxes.

Al tercer pis de la casa núm 5 s'hi instal·là la primera residència de les monges josefines del P. Butià. Fou l'any 1876, abans que es traslladessin a la casa actual de la plaça dels Lledoners. La comunitat era presidida per Isabel de Maranges i, segons la descripció que en féu una de les monges, hi regnava «la caridad, la paz y el amor fraternal tan inculcado» pel pare fundador.

J. Clara

EL LECTOR ESCRIU

«Nuclear, no gràcies»

Senyor Director, D'ençà que ens va arribar la notícia de l'accident de Txernobyl estem esperant que es produeixin manifestacions arreu del món com les que estem acostumats a presenciar; de vegades en contra de la instal·lació de centrals nuclears, de vegades en contra de les armes atòmiques,...

On són els ecologistes que defensen la natura? És que potser ara no es veu afectada?

On són els del «Nuclear, no gràcies»? És que no tenen motiu per manifestar-se? L'accident és real; és realitat que a tot Europa han augmentat els nivells de radioactivitat; és real que els nens de Kiev estan essent evacuats per tal que no resultin afectats per l'elevat índex de radiació a què estan sotmesos.

Ara que nosaltres, que no som gent de manifestacions, haguéssim sortit al carrer per protestar, precisament ara ningú no organitza manifestacions. Té això quelcom a veure amb el fet que els organitzadors tenen tendències d'esquerres? Esperem que no; això significaria que la seva existència té un caire més polític que no pas humà.

Som realment conscients que en sortir perjudicats tots, sigui quin sigui el nostre color polític? Enric Porcar i Valiño, Lurdes R. i Riquelme i Nuria Porcar i Valiño. (Barcelona).

Demanem brevetat i concisió en els comunicants que escriguin a la secció «El lector escriu». Qualsevol carta que passi de les 30 ratlles, aquest diari es reserva el dret de resumir-la, intentant preservar el seu sentit. Toda comunicació haurà d'anar acompanyada de la identificació completa de l'autor (nom i cognoms, adreça, i, si és possible, telèfon).

NECROLÒGIQUES

JOSEP GAMELL I VIÑOLAS

A l'edat de 72 anys, va morir di-vendres, dia 16, a Tossa de Mar. Josep Gamell i Viñolas. El finat era vidu de Lidia Garriga i Soler.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima s'oficiarà avui a 2/4 d'11 del matí, a l'església parroquial de Tossa de Mar.

Que descansi en pau.

MERCÈ FAIXEDA I PUIG

A l'avançada edat de 92 anys, va morir ahir, a Girona, Mercè Faixeda i Puig, natural de les Planes, vídua de Joan Garcia i Fàbrega i mare de tres fills: Maria, Assumpció i Antònia. Residia al carrer del Sol n° 22 de Girona.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima s'oficiarà avui diumenge, 18 de maig, a les 10 del matí a l'església parroquial de Vista Alegre de Girona.

Que descansi en pau.

FRANCESC ESPUÑA I CASAS

Als 53 anys d'edat, va morir-ahir, a Girona, Francesc Espuña i Casas. El finat estava casat amb Concepció Puig i Punsí i tenia una filla: Mª Dolores. Residia al Carrer Monturiol n° 15 de Girona i era fill de les Planes.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima s'oficiarà avui diumenge, dia 18 de maig, a la 1 de la tarda a l'església parroquial de Sant Narcís de Girona.

Que descansi en pau.

PERE SERRA I CAULAS

A l'edat de 78 anys, va morir ahir, a Girona, Pere Serra i Caulas. El finat estava casat amb Maria Daimau i Turón i tenia un fill: Joaquim. Residia al carrer del Bosc s/n de Banyoles.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima s'oficiarà avui diumenge 18 de maig de 1986, a les 10 del matí a l'església parroquial de Santa Maria de Banyoles.

Que descansi en pau.

FRANCESC CARMONA I SAAVEDRA

A l'edat de 82 anys, va morir ahir, a Girona, Francesc Carmona i Saa-

vedra. El finat, fill de Alcuinia de Guadix (Granada) era casat amb Francisca Jiménez i Porras. Tenia cinc fills: Manel, Antònia, Frances-

ca, Torcuata i Josep. Vivia a la plaça de Sant Pere, n° 7, de Girona.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima s'oficiarà avui diumenge

18 de maig, a 2/4 de 10 del matí, a l'església parroquial de Vila-roja, Girona.

Que descansi en pau.

PREGUEU DÉU EN CARITAT per l'ànima de

Francesc Espuña i Casas

Morí cristianament a Girona el dia 17 de maig del 1986 a l'edat de 53 anys.

A.C.S.

La seva esposa, Conxita Puig i Punsí; filla, M. Dolores; fill polític, Josep M. Cos; mares; mare política; germans i família tota participen a les seves amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, diumenge dia 18, a la 1 del migdia, a l'església parroquial de Sant Narcís, de Girona.

Girona, 18 de maig de 1986.

PREGUEU DÉU EN CARITAT per l'ànima de

Alfons Vidal i Croañas

que reposà en la Pau del Senyor a Calonge el dia 17 de maig del 1986 a l'edat de 79 anys havent rebut Els Sants Sacraments i la B.A.

A.C.S.

La seva esposa, Josefina; fill; nora; germans; nétes i família tota participen les seves amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial tindrà lloc demà dilluns, dia 19, a 2/4 d'onze del matí a l'església Parroquial de St. Martí de Calonge.

Calonge, 18 de maig del 1986